

Pengeinstitutter, der kan yde Tjenestemænd Laan mod Gageforskrivning, er ensartede, foreslaas Bemyndigelsen til at yde saadan Anerkendelse henlagt fra paagældende Ministerium til Finansministeriet.

Til § 36, Stk. 3.

Da Udstedelse af Regulativ om Fradrag for Naturalydelse til Tjenestemænd alene foretages af Finansministeriet, er Loven rettet i Overensstemmelse hermed.

Til § 37.

Rettelsen er af formel Natur.

Til § 39.

I Overensstemmelse med den hidtidige Praksis er det indføjjet, at Lønningsraadets Udtalelser skal indhentes om Uniformsregulativer.

Til § 40.

Tidspunktet for Forelæggelse af Kontraholdslove er foreslaaet fastsat til den ordentlige Rigsdagssamling 1928—29.

Til §§ 41—42.

Forbud mod at benytte Medhjælpssummer til Supplering af Lønninger eller Honorarer foreslaas udvidet til at angaa ogsaa andre kollektive Bevillinger, f. Eks. Anlægsbevillinger. Reglen om Honorarer foreslaas henført til en ny 4. Del i Tjenestemandsløven, jfr. de indledende Bemærkninger. Reglen om Vederlag en Gang for alle er foreslaaet rettet i Overensstemmelse med gældende Praksis.

Til § 46.

Rettelsen i Stk. 3 er af formel Natur. Som nyt Stk. 4 er optaget den hidtidige § 47.

Til § 47.

Svarer til den hidtidige § 1326 i Tjenestemandsløven.

Til § 48.

Rettelserne er af formel Natur.

Kapitel 2.

Pensionsbestemmelserne.

Til § 49.

Det foreslaas, at Ansættelse, eventuelt Genansættelser i Tjenestemandstillinger

efter det fyldte 40de Aar ikke giver Ret til Pension, medmindre særlig Bestemmelse træffes. Forslaget er omtalt i de indledende Bemærkninger.

Til § 50.

Saavel af tekniske som af finansielle Grunde er det hidtidige Pensionsfradrag paa $2\frac{1}{2}$ pCt. forhøjet til 3 pCt., dog at Beløbet naturligvis ikke skal indeholdes for Personer, der efter Rettelsen til § 49 ikke opnaar Pensionsret. Samtidig indføres der den Ordning, at det afkortede Beløb, som er indbetalt siden 1. Oktober 1919, tilbagebetales uden Renter, hvor Afskedigelse saavel ansøgt som uansøgt fremtidig sker uden Pension, dog bortset fra de i Lovens §§ 60 og 61 nævnte Tilfælde.

I Tilfælde, hvor der efter § 49 ved Bevilling tillægges en efter det fyldte 40. Aar ansat Tjenestemand Pensionsret, maa 3 pCt. Pensionsbidrag indbetales for den siden Ansættelsen forløbne Tid.

Til § 55.

Der foreslaas i Stk. 2 indført den Regel, at Pensionsretten først indtræder efter 5 Aars fast Ansættelse efter det fyldte 30te Aar. Reglen er omtalt i de indledende Bemærkninger. Endvidere foreslaas, at eventuelt tilbagebetalte Pensionsbidrag paa ny skal indbetales, hvis en afskediget Tjenestemand genansættes og faar sin tidligere Tjenestetid medregnet i Pensionsalderen. De øvrige Ændringer er af formel Natur.

Til § 58.

Da Fortolkningen af § 58 i Tjenestemandsløven af 1919 har voldt Tvivl, og da det desuden er fundet ubilligt, at allerede Adgangen til i sin Tid at faa Enkepension skal paavirke en kvindelig Tjenestemands aktuelle Krav paa Egenpension, har man foreslaaet den sidste Regels Bortfald og for den, der samtidig opfylder Betingelserne for aktuel Egenpension, og aktuel Enkepension, foreslaaet den Bestemmelse, at kun den til enhver Tid største af de 2 Pensioner kommer til Udbetaling, hvilken svarer til Regelen i § 68, Stk. 2 i. f. angaaende det Tilfælde, at en Enke opfylder Betingelsen for Enkepension efter flere Tjenestemænd.

Saafremt baade Egenpension og Enkepension er tilstaaet efter de før 1. Oktober 1919 gældende Regler, har man dog ment, at det burde have sit Forblivende ved Reg-